FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002 Utgiven i Helsingfors den 27 november 2002 **Nr 971—978**

INNEHÅLL

Nr		Sidan
971	Lag om ändring av mervärdesskattelagen	4175
972	Lag om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen	4180
973	Lag om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet	4182
974	Lag om ändring av 24 § lagen om statsbudgeten	4186
975	Lag om ändring av 23 och 24 § lagen om statens affärsverk	4187
976	Lag om vissa fastighetsregleringar	4188
977	Lag om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om vissa dagpenningar	4189
978	Republikens presidents förordning om sättande i kraft ändringarna av konventionen om den europeiska telesatellitorganisationen (EUTELSAT) och den därtill anslutna driftöverenskommelsen	4190

Nr 971

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

Given i Helsingfors den 25 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 68 a § och mellanrubriken före den, sådana de lyder i lag 585/1997, samt

fogas till lagen ett nytt 12 a kap., en ny 163 § i stället för den 163 § som upphävts genom lag 915/2001 samt till 165 §, sådan den lyder i lag 1486/1994, ett nytt 3 mom. som följer:

I AVDELNINGEN

Radio- och televisionsutsändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

68 a §

Bestämmelserna i 68 § tillämpas också på radio- och televisionsutsändningar, elektroniska tjänster och teletjänster.

En i 1 mom. avsedd tjänst har dock sålts i Finland även när

1) det fasta driftställe från vilket tjänsten överlåts eller, om den inte överlåts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns utanför gemenskapen,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten överlåts till köparens permanenta driftställe i Finland eller, om tjänsten inte överlåts till ett permanent driftställe, när köparens hemort finns i Finland.

RP 125/2002
FiUB 16/2002
RSv 147/2002

Rådets direktiv 2002/38/EG; EGT nr L 128, 15.5.2002, s. 41
Rådets förordning (EG) nr 792/2002; EGT nr L 128, 15.5.2002, s. 1

Med elektroniska tjänster avses följande tjänster som utförs på elektronisk väg:

1) överlåtelse och härbärgering av webbplatser (hosting) samt distansunderhåll av program och utrustning,

2) överlåtelse av programvara och uppdatering av denna,

3) överlåtelse av bilder, texter och uppgifter samt av databasåtkomst,

4) tillhandahållande av musik, filmer och spel, inbegripet hasardspel och spel om pengar, samt av politiska, kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga eller underhållningsbetonade utsändningar eller tilldragelser,

5) tillhandahållande av distansundervisning,

6) tjänster liknande dem som nämns i 1—5 punkten.

En tjänst anses inte utgöra en elektronisk tjänst enbart av den orsaken att säljaren och köparen kommunicerar med varandra via e-post.

Med teletjänst avses en tjänst som avser förmedling, sändning och mottagning av signaler, text- eller bildmeddelanden, ljudmeddelanden eller data via ledningar, radiovågor, optiskt eller med övriga elektromagnetiska metoder samt beviljande eller överföring av rätten att använda en dylik förmedlings-, sändnings- eller mottagningskapacitet.

12 a kap.

En särskild ordning för elektroniska tjänster

133 d §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen har rätt att använda den i detta kapitel avsedda särskilda ordningen, om den skattskyldige säljer elektroniska tjänster till någon annan än en näringsidkare och överlåter tjänsten till köparens permanenta driftställe inom gemenskapen eller i det fall att tjänsten inte överlåts till ett permanent driftställe, om köparens hemort finns inom gemenskapen.

Med skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen avses en näringsidkare som inte har hemort eller fast driftställe inom gemenskapen och som inte enligt artikel 22 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (*sjätte mervärdesskattedirektivet*), sådan denna artikel finns i artikel 28 h, är skyldig att på annat sätt än för denna särskilda ordning registrera sig som skattskyldig inom gemenskapen.

Den särskilda ordningen tillämpas på all i 1 mom. avsedd försäljning när säljaren är en skattskyldig som använder ordningen.

Bestämmelsen i 9 § 1 mom. tillämpas inte på ovan i 1 mom. avsedd försäljning till juridiska personer som inte är näringsidkare när säljaren är en skattskyldig som tillämpar den särskilda ordningen.

133 e §

Med *registreringsmedlemsstat* avses den medlemsstat som en skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen kontaktar för att anmäla när verksamhet enligt 133 d § inleds i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

Med *konsumtionsmedlemsstat* avses den medlemsstat där elektroniska tjänster utförs enligt det sjätte mervärdesskattedirektivets artikel 9.2 punkt f.

133 f §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer Finland som registreringsmedlemsstat skall på elektronisk väg till det skatteverk som avses i 133 o § göra anmälan om att i 133 d § avsedd verksamhet inleds.

Skatteverket skall på elektronisk väg underrättas om ändringar av de uppgifter som lämnats i inledningsanmälan samt om att verksamheten upphör eller ändras så att den skattskyldige inte längre är berättigad att använda den särskilda ordningen.

Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om de uppgifter som skall lämnas i anmälan om att verksamheten inleds samt om sättet för att lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer en annan medlemsstat än Finland som registreringsmedlemsstat samt som är skyldig att betala skatt

till Finland, skall iaktta motsvarande bestämmelser som tilllämpas i registreringsmedlemsstaten.

133 g §

En i 133 f § 1 mom. avsedd skattskyldig införs i ett identifieringsregister och tilldelas ett individuellt identifieringsnummer. Skatteverket meddelar på elektronisk väg den skattskyldige identifieringsnumret.

En i 1 mom. avsedd skattskyldig avregistreras, om

1) den skattskyldige meddelar att han inte längre utför elektroniska tjänster,

2) det på annat sätt kan antas att den skattepliktiga verksamheten har upphört,

3) han inte längre uppfyller kraven för att få använda den särskilda ordningen, eller

4) han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och har valt en annan medlemsstat än Finland som registreringsmedlemsstat samt som av denna anledning införts i denna medlemsstats identifieringsregister skall också införas i det register som avses i 1 mom.

Skatteverket underrättar på elektronisk väg i 1 mom. avsedd skattskyldig om registrering som avses i denna paragraf, om avregistering och om att vederbörande, med avvikelse från anmälan, inte införts i registret eller inte avregistrerats.

133 h §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och vars registreringsmedlemsstat är Finland skall på elektronisk väg avge skattedeklaration för varje skatteperiod oberoende av om elektroniska tjänster har sålts under skatteperioden eller inte. Deklarationen skall avges till det skatteverk som nämns i 133 o §.

I skattedeklarationen skall uppges

1) den skattskyldiges identifieringsnummer,

2) specificerat för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt skall betalas, det totala värdet, utan skatt, på de elektroniska tjänsterna under skatteperioden, motsvarande totala skattebelopp och den skattesats som skall tillämpas,

3) det sammanlagda beloppet av de i 2 punkten avsedda skatter som skall betalas.

Skatteperioden för en i 1 mom. avsedd skattskyldig är ett kalenderkvartal. Skattedeklaration skall avges senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

Skattedeklaration skall avges i euro. Om försäljningen har skett i annan valuta, skall i deklarationen användas växelkursen för skatteperiodens sista dag. Omräkningen skall göras enligt de växelkurser som Europeiska centralbanken offentliggör för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, enligt växelkurserna nästa dag då de offentliggörs.

Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om sättet för att avge de elektroniska deklarationer som avses i 1 mom.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är en annan stat än Finland skall i fråga om skatt som skall betalas till Finland iaktta motsvarande bestämmelser som tillämpas i registreringsmedlemsstaten.

133 i §

En skattskyldig som avses i 133 h § 1 mom. skall betala det i 133 h § 2 mom. 3 punkten avsedda sammanlagda beloppet av den skatt som skall redovisas för en skatteperiod senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden. Skatten skall betalas till ett bankkonto i euro som Skattestyrelsen bestämmer.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är en annan stat än Finland skall i fråga om den skatt som skall betalas till Finland iaktta motsvarande bestämmelser som tillämpas i registreringsmedlemsstaten.

133 j §

Skattskyldiga som använder den särskilda ordningen får inte göra i 10 kap. avsedda avdrag. Däremot har sådana skattskyldiga, utan hinder av 122 § 1 mom., rätt att få den återbäring som avses i 122 §.

Rätten till återbäring gäller endast sådan skatt som enligt bestämmelserna i 10 kap. kunde ha dragits av, om den skattskyldige

hade varit skattepliktig för sin verksamhet enligt lagens allmänna bestämmelser.

133 k §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen skall ha tillräckligt detaljerad bokföring över den affärsverksamhet som omfattas av ordningen för att konsumtionsmedlemsstaten skall kunna fastställa riktigheten av den skattedeklaration som avses i 133 h §.

På begäran skall i 1 mom. avsedda uppgifter på elektronisk väg ställas till Skattestyrelsens, skatteverkets eller skatteombudets förfogande, om Finland är registreringsmedlemsstat eller konsumtionsmedlemsstat. Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om sättet att avge dessa elektroniska uppgifter.

Uppgifterna skall förvaras tio år från utgången av det kalenderår då affärstransaktionen genomfördes.

133 l §

Om inte annat bestäms i detta kapitel, iakttas bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. i tillämpliga delar i fråga om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller en skattskyldig vars registreringsmedlemsstat är en annan stat än Finland till den del det är fråga om skatt som skall betalas till Finland.

133 m §

Bestämmelserna i 13 kap. om periodisering tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland till den del det är fråga om skatt som skall redovisas till en annan medlemsstat.

133 n §

Bestämmelserna i 147 § 1 mom. om betalning av skatt tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

133 o §

Det skatteverk som Skattestyrelsen bestämmer handlägger ärenden angående skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

133 p §

Bestämmelserna i 161 och 162 § samt i 164 § 1 mom. om deklarationsskyldighet och skatteperiod tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

133 q §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen införs inte i det i 172 § avsedda registret över mervärdesskattskyldiga.

Bestämmelserna i 175 § 1 mom. om underrättelse till skattskyldiga om registreringsåtgärder tilllämpas inte på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

133 r §

Bestämmelserna i 19 kap. om påförande av skatt tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som skall betalas till en annan medlemsstat.

Bestämmelserna i 182 § om skatteförhöjning kan dock tillämpas på en skattskyldig som avses i 1 mom.

133 s §

Skatt som skall betalas till Finland på basis av skattedeklaration av en skattskyldig som använder den särskilda ordningen skall påföras inom ett år från utgången av det kalenderår till vilket den skatteperiod hör för vilken deklarationen avgetts, om deklarationen avgetts inom den i 133 h § 3 mom. föreskrivna tiden. Efter ovan nämnda tid kan efterbeskattning verkställas under de förutsättningar som anges i 179 § inom tre år från utgången av det kalenderår till vilket den skatteperiod för vilken skatten borde ha betalts hänför sig.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar den skatt som skall redovisas till Finland för en skatteperiod utan debitering efter den tid som föreskrivs i 133 h § 3 mom. eller om skatten inte har betalts inom nämnda tid, skall skattetillägg betalas eller påföras enligt 183 §.

133 t §

Bestämmelserna i 20 kap. om handledning och förhandsavgörande tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda

ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som skall betalas till en annan medlemsstat.

133 u §

Har en skattskyldig som använder den särskilda ordningen uppgett den skatt som för en skatteperiod skall redovisas till Finland till för högt belopp, får han rätta felet genom att dra av den till för högt belopp uppgivna skatten från den skatt som skall redovisas till Finland för de följande skatteperioderna under kalenderåret.

Överbetald skatt som skall redovisas till Finland återbärs efter kalenderårets slut på ansökan eller på basis av annan utredning till en skattskyldig som inte har gjort en rättelse enligt 1 mom. Skatten kan återbäras inom tre år från utgången av det kalenderår för vilket den skattskyldige har uppgivit skatten till för högt belopp eller också senare på yrkande som den skattskyldige framställt inom nämnda tid.

Vid tillämpningen av 187, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågavarande skatteperiod hänför sig räkenskapsperiod för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

133 v §

Bestämmelserna i 209 a § om skyldighet att ge verifikation tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som skall redovisas till en annan medlemsstat.

133 x §

Bestämmelserna i 218 § om mervärdesskatteförseelse tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, om han trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h eller 133 k §.

II AVDELNINGEN

163 §

Ovan i 149 § 4 mom. avsedd ansökan om förskottsåterbäring, i 161 § avsedd etablerings-, ändrings- eller nedläggningsanmälan, i 162 § avsedd skattedeklaration och i 162 b § avsedd sammandragsdeklaration kan lämnas också på elektronisk väg.

Skattestyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om hur elektroniska uppgifter skall lämnas.

165 §

— — — — — — — — — — — — —

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på deklarationer som på elektronisk väg avges till skattemyndigheterna.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Denna lag tillämpas på tjänster som har utförts eller tagits i eget bruk den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 972

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

Given i Helsingfors den 25 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 december 1996 om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) det inledande stycket i 7 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 586/1997, samt

fogas till lagen nya 25 b—25 f § och en ny mellanrubrik före 25 b § som följer:

7 a §

— — — — — — — — — — — — — —

Utan hinder av 68 a § mervärdesskattelagen har i nämnda paragraf avsedda tjänster sålts utomlands då

— — — — — — — — — — — — — —

En särskild ordning för elektroniska tjänster

25 b §

Utan hinder av 133 d § 1 mom. mervärdesskattelagen tillämpas den i lagens 12 a kap. avsedda särskilda ordningen även då en skattskyldig som använder denna ordning säljer elektroniska tjänster till andra än näringsidkare och överlåter tjänsterna till köparens permanenta driftställe i landskapet Åland eller, om tjänsterna inte överlåts till ett permanent driftställe, då köparens hemort är i landskapet.

Med avvikelse från 1 mom. och utan hinder av 133 h § 5 mom. och 133 i § 2 mom. mervärdesskattelagen skall en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är en annan stat än Finland i fråga om försäljning som avses ovan i 1 mom. särskilt avge i 133 h § mervärdesskattelagen avsedd deklaration och betala i 133 i § i nämnda lag avsedd skatt till Finland.

Vid tillämpning av 133 e § 2 mom. mervärdesskattelagen på situationer som avses ovan i 1 mom. anses Finland vara konsumtionsmedlemsstat.

25 c §

Den omständighet att en skattskyldig är införd i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § mervärdesskattelagen utgör inte hinder för tillämpning av den i 12 a kap. mervärdesskattelagen avsedda särskilda ordningen, om den skattskyldiges hemort eller fasta driftställe är i landskapet Åland och om han inte inom det övriga Finlands

RP 125/2002
FiUB 16/2002
RSv 147/2002

Rådets direktiv 2002/38/EG; EGT nr L 128, 15.5.2002, s. 41
Rådets förordning (EG) nr 792/2002; EGT nr L 128, 15.5.2002, s. 1

territorium bedriver sådan affärsverksamhet för vilken en näringsidkare som är etablerad i ett land utanför gemenskapen skall införas i nämnda register.

Såsom i 1 mom. avsedd affärsverksamhet som bedrivs inom det övriga Finlands territorium anses verksamhet vilken enligt bestämmelserna i mervärdesskattelagen om försäljningsland skulle ha ägt rum någon annanstans i Finland än i landskapet Åland, om affärsverksamheten bedrivs av en näringsidkare som är etablerad i ett land utanför gemenskapen.

Bestämmelserna i 133 q § mervärdesskattelagen tillämpas inte på en skattskyldig som avses ovan i 1 mom.

25 d §

Utan hinder av 25 b § tillämpas den särskilda ordning som avses i 12 a kap. mervärdesskattelagen inte på elektroniska tjänster som säljs till en i 25 b § 1 mom. avsedd köpare som är etablerad i landskapet, om säljaren är en skattskyldig vars hemort eller fasta driftställe är i landskapet Åland och vars registreringsmedlemsstat är en annan stat än Finland.

25 e §

Utan hinder av 25 b § 1 mom. ovan och 133 j § mervärdesskattelagen har en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars hemort eller fasta driftställe är i landskapet Åland rätt till avdrag enligt 10 kap. mervärdesskattelagen.

25 f §

Utan hinder av 25 b § ovan och 12 a kap. mervärdesskattelagen tillämpas på skattskyldiga som avses i 25 e § ovan mervärdesskattelagens allmänna bestämmelser i fråga om avdrag eller återbäring och i fråga om annan försäljning än den som faller inom ramen för den särskilda ordningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Lagen tillämpas på tjänster som har utförts eller tagits i eget bruk den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 973

Lag

om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet

Given i Helsingfors den 25 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om överlåtelse av statlig fastighetsförmögenhet och utarrendering av statlig jordegendom samt om beviljande av särskilda rättigheter.

Denna lag gäller statens ämbetsverk och inrättningar samt affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk (627/1987). Denna lag gäller också republikens presidents kansli och fonder utanför statsbudgeten, om inte något annat föreskrivs om fonderna.

Denna lag gäller inte riksdagen, dess organ eller dess ämbetsverk och inrättningar och inte heller Finlands Bank eller Folkpensionsanstalten.

2 §

Lagens förhållande till andra bestämmelser

Om det någon annanstans i lag eller med stöd av ett bemyndigande i lag utfärdas bestämmelser som avviker från denna lag, skall de tillämpas i stället.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *statlig fastighetsförmögenhet*

a) statsägda fastigheter, andra registerenheter och jord- och vattenområden samt andelar i dem (*statlig jordegendom*),

b) sådana statsägda byggnader och andelar i dem som är belägna på statens mark eller på någon annans mark,

c) statsägda aktier i bostadsaktiebolag och i bolag vars huvudsakliga syfte är att äga eller besitta fast egendom, samt

d) särskilda rättigheter som tillkommer staten,

2) *överlåtelse* försäljning, byte eller annan överlåtelse av äganderätt,

3) *utarrendering* jordlega som avses i jordlegolagen (258/1966), samt med

4) *särskild rättighet* nyttjande-, servituts- eller lösgörningsrätt eller någon annan med dem jämförbar rättighet.

4 §

Förutsättningar för överlåtelse

Om inte något annat föreskrivs nedan i 2 eller 4 mom. får statlig fastighetsförmögenhet överlåtas, om överlåtelsen skall anses ekonomiskt ändamålsenlig eller om det finns särskilda skäl till överlåtelsen och det inte finns grundad anledning att behålla förmögenheten i statens ägo.

Med stöd av denna lag får inte överlåtas sådan fastighetsförmögenhet

1) vars gängse pris överstiger tio miljoner euro, eller

2) vars betydelse med beaktande av naturskyddet eller skyddet av kulturhistoriskt

RP 102/2002
FiUB 15/2002
RSv 146/2002

betydande byggnader eller fredningen av fasta fornlämningar är synnerligen stor.

Statlig fastighetsförmögenhet som är belägen utomlands får likväl överlåtas oberoende av egendomens värde.

Fast egendom som är belägen i en strandzon får endast av vägande skäl överlåtas för privat användning som fritidsbostad eller för fritidsbebyggelse.

5 §

Köpeskilling och annat vederlag

Statlig fastighetsförmögenhet får överlåtas endast till gängse pris eller mot gängse vederlag, om det inte finns särskilt vägande skäl för ett pris eller vederlag som är lägre än det gängse.

6 §

Beslut om överlåtelse

Beslut om överlåtelse av statlig fastighetsförmögenhet fattas av statsrådet.

Ministerierna beslutar inom sitt eget förvaltningsområde om överlåtelse av fastighetsförmögenhet i de fall då fastighetsförmögenhetens gängse pris är högst fem miljoner euro.

Bestämmelsen i 2 mom. gäller också republikens presidents kansli och statens affärsverk i fråga om den fastighetsförmögenhet som de besitter.

Statsrådet kan överföra ett ministeriums beslutanderätt på ett ämbetsverk eller en inrättning som lyder under ministeriet, dock inte rätten att överlåta fastighetsförmögenhet till ett pris eller mot ett vederlag som är lägre än det gängse.

7 §

Förutsättningar för utarrendering

Statlig jordegendom får arrenderas ut, om det är ekonomiskt lönsamt eller annars ändamålsenligt med tanke på användningen av egendomen. Utarrenderingen får inte försvåra skydd eller fredning enligt 4 § 2 mom.

Jordegendom som är belägen i en strandzon får arrenderas ut för privat fritidsbebyggelse, om området i en godkänd eller fastställd detalj- eller generalplan enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999) har anvisats för detta ändamål eller om det för området, enligt vad som föreskrivs särskilt, har beviljats undantag från bestämmelserna och föreskrifterna om kravet på planläggning.

Jordegendom enligt 2 mom. får också arrenderas ut, om det är fråga om byggande som inte berörs av kravet på planläggning, byggande som med beaktande av omständigheterna är ringa, förlängning av arrendetid eller ny utarrendering av väsentligen samma område till den tidigare arrendatorn eller om andra särskilda skäl som är jämförbara med dessa förutsätter utarrendering.

8 §

Arrende

Arrendet för statlig jordegendom bestäms på företagsekonomiska grunder.

Av särskilt vägande skäl kan arrendet vara lägre än det arrende som bestäms på företagsekonomiska grunder eller kan man avstå från att ta ut arrende.

9 §

Beslut om utarrendering

Beslut om utarrendering av statlig jordegendom fattas av statsrådet, om

1) det gängse värdet på den jordegendom som skall arrenderas ut överstiger tio miljoner euro, eller

2) det gängse värdet på den jordegendom som skall arrenderas ut överstiger fem miljoner euro och arrendetiden är längre än 30 år, eller om

3) utarrenderingen är av principiellt stor betydelse.

I övriga fall fattas beslut om utarrendering av det ministerium till vars förvaltningsområde den jordegendom som skall utarrenderas hör eller av det affärsverk som besitter denna jordegendom.

Republikens presidents kansli beslutar om utarrendering av jordegendom som det besitter.

Ett ministerium kan överföra beslutanderätt på ett ämbetsverk eller en inrättning som

lyder under ministeriet, dock inte rätten att arrendera ut jordegendom till ett arrende som är lägre än det arrende som bestäms på företagsekonomiska grunder eller rätten att avstå från att ta ut arrende.

10 §

Särskilda rättigheter

Särskilda rättigheter som hänför sig till statlig fastighetsförmögenhet får beviljas, om de inte medför olägenheter med tanke på användningen av egendomen för statens ändamål och inte försvårar skydd eller fredning enligt 4 § 2 mom. Om beviljandet av särskilda rättigheter beslutar den som besitter fastighetsförmögenheten. Avtal om beviljande av särskilda rättigheter skall ingås skriftligen.

Gängse vederlag skall tas ut för beviljandet av särskilda rättigheter. Rätt till vederlagsfri användning av fastighetsförmögenhet får beviljas endast om rättigheten är ringa eller om det annars finns särskilda skäl att bevilja denna rätt utan vederlag.

När de särskilda rättigheter som hänför sig till fastighetsförmögenheten gäller tagande av sten, grus, sand, torv, mull eller andra jämförbara marksubstanser för annat ändamål än husbehov eller beviljande av nyttjanderätt till vattenkraft som tillhör staten gäller i fråga om beviljandet av rättigheterna det som i denna lag föreskrivs om förutsättningarna för överlåtelse av statlig fastighetsförmögenhet, det vederlag som skall tas ut för överlåtelsen och beslut om överlåtelse.

Det som i 3 mom. bestäms om beviljande av särskild rätt att ta marksubstanser tillämpas också vid annan överlåtelse av marksubstanser.

11 §

Beslutanderätten i vissa fall

Om flera objekt överlåts eller arrenderas ut genom samma överlåtelsehandling, arrendeavtal eller avtal av annat slag, bestäms beslutanderätten utifrån avtalets totala pris eller värde.

Om en överlåtelse eller utarrendering som skall anses utgöra en helhet delas upp i delar om vilka separata avtal ingås med samma avtalspart, bestäms beslutanderätten utifrån avtalens sammanlagda pris eller värde.

12 §

Utlåtanden

Innan statlig fastighetsförmögenhet överlåts eller arrenderas ut eller en särskild rättighet som gäller den beviljas, skall miljöministeriets utlåtande i saken inhämtas, om den fastighetsförmögenhet som överlåts eller arrenderas ut eller i vilken en särskild rättighet beviljas kan vara av avsevärd betydelse för skyddet av kulturhistoriskt betydande byggnader eller för naturskyddet, och undervisningsministeriets utlåtande inhämtas, om fastighetsförmögenheten kan vara av avsevärd betydelse för fredningen av fasta fornlämningar.

13 §

Förteckningar

Den som besitter statlig fastighetsförmögenhet skall föra en förteckning över överlåtelser och utarrenderingar av fastighetsförmögenheten och över beviljade särskilda rättigheter. Förteckningen skall innehålla uppgifter som är nödvändiga för specificeringen av de avtal och rättigheter som hänför sig till fastighetsförmögenheten.

I förteckningen skall antecknas vilken egendom avtalet gäller, datum när avtalet ingåtts och hur länge det gäller, arten av den överlåtna rättigheten, det vederlag som tagits ut samt med vem avtalet ingåtts. I förteckningen skall antecknas identifikations- och kontaktuppgifter om förvärvaren, arrendatorn eller den som fått en särskild rättighet.

Personuppgifterna får användas endast för skötseln av avtalsförhållandet, och de kan lämnas ut för samma ändamål i samband med att fastighetsförmögenhet överlåts. Statliga myndigheter har rätt att för skötseln av sina tjänsteuppdrag få de förteckningar som den som besitter fastighetsförmögenheten för, eller behövliga uppgifter ur förteckningarna.

Personuppgifterna förvaras så länge som avtalet gäller, varefter de arkiveras på det sätt som föreskrivs i arkivlagen (831/1994).

14 §

Utfärdande av förordning

Närmare bestämmelser om de uppgifter som skall antecknas i den förteckning som nämns i 13 § samt om övrig verkställighet av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Förvärv och skötsel av samt förteckningar över statlig fastighetsförmögenhet

Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas om förvärv av statlig fastighetsförmögenhet, arrendering av fastighetsförmögenhet för statens bruk, arrendering av statlig fastighetsförmögenhet till utomstående, besittning, skötsel, bruk och registrering av statlig fastighetsförmögenhet samt förteckningar över fastighetsförmögenhet. Angående utarrendering av statlig jordegendom föreskrivs dock i denna lag.

Denna paragraf gäller inte statens affärsverk med undantag av registrering av och förteckningar över statlig fastighetsförmögenhet.

16 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Genom denna lag upphävs lagen den 31 augusti 1978 om rätt att överlåta och upplåta statens jordegendom och inkomstgivande rättigheter (687/1978) jämte ändringar. De beslut om överföring av beslutanderätt som har utfärdats med stöd av den lag som upphävs gäller två år efter lagens ikraftträdande, om de inte upphävs separat före det.

Denna lag gäller inte sådana arrendeavtal eller avtal om överlåtelse av särskilda rättigheter som har ingåtts före lagens ikraftträdande. Om inte något annat följer av jordlegolagen, skall arrenden som baserar sig på de sagda avtalen likväl justeras eller övriga vederlag fastställas i överensstämmelse med denna lag så snart detta kan ske enligt villkoren i avtalet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 974

Lag

om ändring av 24 § lagen om statsbudgeten

Given i Helsingfors den 25 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 24 § lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/1988), sådant detta lagrum lyder i lag 217/2000, ett nytt 4 mom. som följer:

24 §

Överlåtelse av statens lösa egendom

— — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelser om överlåtelse av aktier som ingår i den statliga fastighetsförmögenheten finns i lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

RP 102/2002
FiUB 15/2002
RSv 146/2002

Nr 975

Lag

om ändring av 23 och 24 § lagen om statens affärsverk

Given i Helsingfors den 25 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 juli 1987 om statens affärsverk (627/1987) 24 § och
fogas till 23 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 589/1992, ett nytt 5 mom. som följer:

23 §

Delägarskap och andra förbindelser

— — — — — — — — — — — — — —

Det som i denna paragraf bestäms om överlåtelse av aktier tillämpas likväl inte på aktier som ingår i den statliga fastighetsförmögenhet som avses i 3 § lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002).

24 §

Överlåtelse av fastighetsförmögenhet

Överlåtelse av fastighetsförmögenhet som ett affärsverk besitter skall ske enligt det som särskilt bestäms om överlåtelse av statlig fastighetsförmögenhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

RP 102/2002
FiUB 15/2002
RSv 146/2002

Nr 976

Lag

om vissa fastighetsregleringar

Given i Helsingfors den 25 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Med avvikelse från 4 och 6 § lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002) kan statsrådets allmänna sammanträde på föredragning från finansministeriet och på de villkor som statsrådet bestämmer överlåta och byta statlig fastighetsförmögenhet mellan staten och det helt statsägda aktiebolaget Kapiteeli Oy mot aktier i det nämnda bolaget, dock inte förmögenhet som förvaltas av affärsverk enligt lagen om statens affärsverk (627/1987).

2 §

Överlåtelseskatt skall inte betalas på sådana överlåtelser och byten enligt 1 § som görs under denna lags giltighetstid och inte heller när Kapiteeli Oy överlåter fastighetsförmögenhet vidare till Kruunuasunnot Oy, som det äger helt och hållet, mot aktier i bolaget.

Skatt skall inte heller betalas då Kapiteeli Oy överlåter en fastighet enligt 1 § till ett bostads- eller fastighetsaktiebolag som det äger helt och hållet mot aktier i bolaget, om Kapiteeli Oy överlåter alla aktier i bolaget till Kruunuasunnot Oy mot aktier i sistnämnda bolag under denna lags giltighetstid. Skatt skall härvid inte heller betalas för överlåtelse av aktier i bostads- eller fastighetsaktiebolaget till Kruunuasunnot Oy.

3 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Denna lag gäller till utgången av 2004.

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

RP 102/2002
FiUB 15/2002
RSv 146/2002

Nr 977

Lag

om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om vissa dagpenningar

Given i Helsingfors den 25 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Om det i lag eller förordning bestäms att i beloppet av dagpenning eller motsvarande förmån skall beaktas de arbetsinkomster som en person fått i anställnings- eller tjänsteförhållande, skall från dessa arbetsinkomster eller från förmån som utbetalas avdras 4,8 procent 2003.

2 §

Närmare bestämmelser om beaktandet av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie i fråga om olika förmånsslag utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

3 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

RP 149/2002
ShUB 28/2002
RSv 149/2002

Nr 978

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft ändringarna av konventionen om den europeiska telesatellitorganisationen (EUTELSAT) och den därtill anslutna driftöverenskommelsen

Given i Helsingfors den 25 november 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av kommunikationsministern, föreskrivs:

1 §

De i Cardiff den 18–20 maj 1999 gjorda ändringarna i konventionen om den europeiska telesatellitorganisationen (EUTELSAT) och den därtill anslutna driftöverenskommelsen vilka godkänts av riksdagen den 14 juni 2001 och vilka republikens president godkänt den 29 juni 2001 samt i fråga om vilka ratifikationsinstrumentet har deponerats hos Frankrikes utrikesministerium den 18 juli 2001, träder i kraft den 28 november 2002 så som därom har överenskommits.

2 §

Lagen den 14 juni 2001 om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna av konventionen om den europeiska telesatellitorganisationen (EUTELSAT) och den därtill anslutna driftöverenskommelsen (543/2001) träder i kraft den 28 november 2002.

3 §

De bestämmelser i konventionen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 28 november 2002.

Helsingfors den 25 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 103/2002)

Nr 971—978, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2002 EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA ISSN 1456-9663